

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 2Tos/95/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6816010059
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 12. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Bednár
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6816010059.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Jána Bednára a sudcov JUDr. Jozefa Mikluša a JUDr. Ľubomíra Bušika, PhD., v trestnej veci odsúdeného H. L., pre pokračovací zločin úverového podvodu spáchaného v spolupáchateľstve podľa § 20, § 222 ods. 1, 3 písm.a/ Tr.por., sčasti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr.zák. a iné, na neverejnom zasadnutí dňa 29.decembra 2016, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Revúca, sp.zn. 2Nt/12/2016 zo dňa 07.11.2016, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr.por. sťažnosť odsúdeného H. L.
z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením sp.zn. 2Nt/12/2016 zo dňa 07.11.2016 senát Okresného súdu Revúca podľa § 399 ods. 2 Tr.por. zamietol návrh ods. H. L. o povolenie obnovy konania v trestnej veci Okresného súdu Revúca pod sp.zn. 2T/185/2011, pretože neboli zistené dôvody obnovy konania podľa § 394 Tr.por.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí zo dňa 07.11.2016 sťažnosť, ktorú písomne dodatočne odôvodnil podaním zo dňa 09.01.2017, pričom verejné zasadnutie o obnove konania na krajskom súde sa konalo 29.12.2016.

Z písomných dôvodov sťažnosti odsúdeného v podstate vyplynulo, že svoj návrh na obnovu konania riadne odôvodnil v rámci rozsiahleho dokazovania počas verejných zasadnutí, pričom podľa jeho názoru bola jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností potvrdená dôvodnosť podaného návrhu na obnovu konania. Okresný súd v Revúcej postupoval nesprávne a v rozpore so skutkovým stavom preukázaným na verejných zasadnutiach, ktoré napadnutému uzneseniu predchádzali. V tejto súvislosti poukázal na ust. § 394 Tr.por. Odsúdený má za to, že predloženými dôkazmi potvrdil splnenie podmienok obnovy konania a tendenčnými pochybnosťami, ktoré súd vyslovil v napadnutom uznesení, sa dalo zaoberať ich jednoznačným vyvrátením v riadnom dokazovaní ihneď po povolení návrhu na obnovu konania, kde je na to jednoznačne väčší priestor. Pred týmto rozhodnutím došlo k porušeniu jeho práva na využitie tohto mimoriadneho prostriedku a teda aj porušeniu ústavou garantovaného práva na spravodlivý proces. Má za to, že ním došlo k diskriminácii jeho osoby zo strany konajúceho súdu. Pokiaľ ide o výpoveď svedkyne Y. N. Q., túto súd vyhodnotil ako nedôveryhodnú a to bez akéhokoľvek logického odôvodnenia. V tejto súvislosti odsúdený poukázal na to, že čo súd nevyhodnotil alebo vyhodnotil nesprávne v súvislosti s výpoveďou tejto svedkyne. Pokiaľ ide o výber lekára, v tomto smere predložený znalecký posudok Y. H. o duševnom stave odsúdeného odstránil akékoľvek pochybnosti v súvislosti s výberom lekára pre dané vyšetrenie. V čase spáchania skutkov trpel totiž duševnou chorobou, ktorá prinajmenšom odôvodňovala nezvyčajné sa správanie aj ohľadom presvedčenia, ako je možné využívať zdravotné služby. Prechod od jedného lekára k inému preukazuje aj správa od zmluvnej poisťovne. Družka odsúdeného pri telefonáte s Y. Q. zrejme v dobrej viere volala túto lekárku, keďže táto bola jeho ošetrojúcou lekárkou ešte aj koncom mesiaca jún 2009. V tejto súvislosti je nepochybné, že až do polovice septembra r. 2009

odsúdený navštevoval práve ambulanciu Y.. Q.. Ona na rozdiel od jeho zmluvného lekára mala vedomosť o vykonaných úkonoch v Banskej Bystrici, jeho ošetrojúci lekár nemal vedomosť o jeho kolabsových stavoch, ktoré boli bez akýchkoľvek pochybností preukázané správou Y.. T.. Podľa obhajoby odsúdeného akékoľvek správanie, ktoré sa nejaví súdu ako bežné s ohľadom na obvyklé správanie psychicky zdravého človeka, je vysvetlené práve duševnými poruchami, ktorými odsúdený preukázateľne trpí.

Napadnuté uznesenie je podľa obhajoby zarážajúce už len z toho dôvodu, že bez akéhokoľvek relevantného dôkazu konštatuje fabulácie na strane bezúhonnej lekárky, pričom pri vykonanom dokazovaní výsluchom Y.. K. došlo k vysvetleniu správania Y.. Q. a to najmä obvyklými spôsobmi pri odmietaní, resp. neevidencii úhrad zo strany zdravotnej poisťovne v r. 2009. Nedostatky v evidencii v r. 2009 priznala aj samotná poisťovňa Dôvera, a.s. Ďalej sa súd nijako nevysporiadal s dôležitým čestným prehlásením p.T. Y., nar. XX.XX.XXXX, ktorý bol odsúdený za trestný čin podľa § 352 Tr.zák. za falšovanie a pozmeňovanie verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky. Predmetné čestné prehlásenie v spojitosti s vykonaným dokazovaním v priebehu pôvodného konania už samo o sebe odôvodňuje návrh na povolenie obnovy konania. V tejto súvislosti odsúdený poukazuje na skutočnosť, že v pôvodnom konaní svedkovia na hlavnom pojednávaní nepotvrdili jeho vinu. Navyše rekognície osôb na základe fotoalbumov boli už Krajským súdom v Banskej Bystrici považované za nezákonné. V závere sťažnosti odsúdený priložil k sťažnosti aj vyjadrenie znalca o tom, že začiatok psychických problémov u neho sa datuje do obdobia pred 12 rokmi. Skutočností o skorších psychiatrických liečeniach sa v súdnom spise, ako aj v pripojenej spisovej dokumentácii nachádzajú. Preto predložené dôkazy sú súdu skôr neznáme, sú jednoznačne takého charakteru, že by mohli samy o sebe odôvodniť iné rozhodnutie o vine, prípadne iné rozhodnutie o treste. Z uvedeného dôvodu obhajoba navrhla, aby krajský súd predmetné rozhodnutie zrušil v zmysle § 394 ods. 1 Tr.por., obnovu konania povolil a podľa § 400 ods. 1 Tr.por. celkom zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o vine voči osobe odsúdeného, ako aj ďalšie rozhodnutia na zrušený výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 192 ods. 1 Tr.por. pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Pri postupe v zmysle tohto ustanovenia krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného H. L. nebola dôvodne podaná, pretože v posudzovanom prípade neboli splnené podmienky obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Tr.por.

Ods. H. L. bol rozsudkom, Okresného súdu Revúca, sp.zn. 2T/185/2011 zo dňa 12.12.2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp.zn. 5 To /9/2012 zo dňa 28.08.2012 uznaný vinným zo spáchania pokračujúceho zločinu úverového podvodu v spolupáchateľstve podľa § 20, § 222 ods. 1, 3 písm.a/ Tr.zák., sčasti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr.zák. a prečinu falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky v spolupáchateľstve podľa § 20, § 252 ods. 1 Tr.zák. a bol mu uložený úhrnný spoločný trest odňatia slobody vo výmere 48 mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Dňa 02.03.2016 podal návrh na obnovu konania ods. H. L. vo vyššie uvedenej veci, pričom svoj návrh odôvodnil existenciou nového dôkazu súdu skôr neznámemu, preukazujúcim to, že v období, keď malo dôjsť ku skutku, teda od 09.08.2009 do 13.08.2009, odsúdený trpel vážnymi zdravotnými problémami, v dôsledku ktorých bol pripútaný na lôžko a preto sa nemohol dopustiť skutku, ku ktorému malo dôjsť v obci Q..

Podľa § 394 ods. 1 Tr.por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Skutočnosťou skôr neznámou v zmysle citovaného ustanovenia je potrebné rozumieť určitý objektívne existujúci jav, ktorý je v tej istej veci dôkazom, ale ktorý môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci. Dôkaz predtým neznámy môže byť taký dôkaz, ktorý v pôvodnom konaní nebol vykonaný alebo taký, ktorý síce bol v pôvodnom konaní vykonaný, ale s novým obsahom. Existenciu nových skutočností v konaní o povolení obnovy konania je zároveň potrebné preukázať.

Krajský súd po preskúmaní spisového materiálu v tejto súvislosti konštatuje, že v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania nevyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo treste. V tomto smere je potrebné poukázať na skutočnosť, že odsúdený v prípravnom konaní, v konaní pred súdom ani v odvolacom konaní nevyužil na obhajobu ako dôvod jeho zlý zdravotný stav, teda že bol pripútaný na lôžko v čase spáchania skutku. Dokonca o zlom zdravotnom stave sa nezmienil ani v dovolacom konaní na NS SR.

Prvýkrát odsúdený H. L. použil ako dôvod svoj zlý zdravotný stav vo vykonávacom konaní a to pri žiadosti o upustenie od výkonu trestu dňa 11.08.2014, pričom už vtedy k žiadosti priložil vyjadrenie znalca H. zo dňa 30.03.2014 a tiež lekársku správu. V tomto konaní súd vyhodnotil zdravotný stav odsúdeného a nevyhovel jeho žiadosti. Následne dňa 28.11.2014 v návrhu na povolenie obnovy konania v tejto veci použil ako dôvod podania tohto návrhu, že bol pripútaný na lôžko v čase spáchania skutku. Návrh na obnovu konania však zobral späť dňa 04.03.2016. V priebehu konania o povolení obnovy konania mal súd preukázané, že odsúdený mal v minulosti zdravotné problémy takého charakteru, ktoré súd po prvýkrát hodnotil vo vykonávacom konaní v r. 2014, teda 2 roky po právoplatnosti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp.zn. 5To/9/2012 zo dňa 28.08.2012. V tomto smere sa krajský súd stotožnil s tvrdením prokurátora v jeho konečnom návrhu, že znalci sa v prípade odsúdeného nevyjadrili, že by tento v čase spáchania skutku bol v stave nepričetnosti, prípadne v stave zmenšenej pričetnosti.

V tomto smere krajský súd musel jednoznačne a dôrazne odmietnuť tvrdenia obhajoby, že „predmetným rozhodnutím došlo k porušeniu práva odsúdeného na využitie mimoriadneho prostriedku a teda aj porušením ústavou garantovaného práva na spravodlivý proces“. Dokonca ním malo dôjsť k diskriminácii osoby odsúdeného zo strany konajúceho súdu.

Z doposiaľ vyhodnoteného konania odsúdeného je bez pochybností zrejmé, že tento sa v pôvodnom konaní snažil zbaviť trestnej zodpovednosti využitím všetkých procesných postupov, pričom mu došli použiteľné argumenty, preto začal využívať svoj zdravotný stav na dosiahnutie svojho zámeru. V tejto súvislosti krajský súd sa nestotožnil s argumentáciou obhajoby, že okresný súd výpoveď svedkyne Y.. E. Q. vyhodnotil ako nevierohodnú a to bez akéhokoľvek logického vyjadrenia. Okresný súd pri hodnotení výpovede tejto svedkyne správne poukázal na výpadky pamäte svedkyne pokiaľ ide o zdravotnú dokumentáciu odsúdeného, vedela však, že ho osobne viackrát ošetrovala a to v domácom prostredí. Túto skutočnosť však súd mal preukázanú len v rovine tvrdenia svedkyne, keďže sa táto skutočnosť nedala objektívne overiť. Zdravotná poisťovňa totiž neevidovala žiadnu zdravotnú starostlivosť poskytnutú odsúdenému v období od 10.08.2009 do 14.08.2009. Navyše v tom období Y.. Q. už nebola ošetrojúcou lekárkou odsúdeného. Vysvetlenie Y.. K. vo vzťahu k správaniu Y.. Q. aj podľa krajského súdu nie je dostatočné. Preto okresný súd správne vyjadril pochybnosti o jej svedeckej výpovedi.

Pokiaľ ide o znalecký posudok zo dňa 25.12.2013 predložený odsúdeným, ten tak isto okresný súd vyhodnotil správne, keďže znalci neuviedli vo svojich záveroch relevantné skutočnosti o zdravotnom stave odsúdeného v čase spáchania skutku tak, ako to konštatoval okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia.

Krajský súd neprihliadol ani na ďalšie námietky odsúdeného a jeho obhajoby (na vyhlásenie ods. T. Y., na nezákonné rekognície a že v pôvodnom konaní svedkovia neusvedčovali H. L.), keďže s týmito námietkami sa súdy vysporiadali už v pôvodnom konaní.

Záverom preto krajský súd konštatuje, že okresný súd postupoval správne v súlade so zákonom, keď návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania zamietol, pretože v tomto prípade neboli splnené podmienky obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Tr.por.

Podľa § 193 ods. 1 písm.c/ Tr.por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

S poukazom na uvedené skutočnosti preto krajský súd v súlade s vyššie citovaným ustanovením sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.